

MŪSŲ LIETUVA

NR. 32 (1567) — SEMANÁRIO — 1978 M. RUGPJŪTIS — AGŪSTO 17 d. — 5,00 kr.
Rua Juatindiba, 20 (28) Caixa Postal 4421 — 01000 São Paulo, SP. Tel. 273-0338

Ateitin žvelgiant

Esame įpratę žiūrėti savos tautos praeitin, gėrėtis jos laimėjimais, didžiuotis senosios Lietuvos platumu, jieškoti drąsos kunigaikščių žygiuose. Net ir mūsų tautos himnas skatina semtis stiprybės iš praeities. Toji praeitis buvo itin reikšmingas įkvėpimo šaltinis ir mūsų tautos atgimimo laikotarpyje. Nėra abejonės, kad praeitis yra tautos sukauptas turtas, tačiau jis neturėtų užtemdyti ir žvilgsnio ateitin. Yra sakoma, kad seniai orientuojasi praeitin, o jaunikliai — ateitin: pirmieji gyvena atsiminimais, antrieji vizjomis. Šiame posakyje yra daug tiesos. Iš patirties žinome, kad senieji veikėjai nuolat kalba apie praėjusius laikus, rašo savo atsiminimus, gyvena praeities pasaulyje. Tuo tarpu jaunimui ta praeitis, nors ir garbinga, ir turininga, ir pamokanti, — mažiau terūpi. Jo žvilgsnis savaimingai krypsta ateitin, nes tai jauno žmogaus veiklos laukas, kuriame pasireišk jo veikla, jo laimėjimai ir pralaimėjimai. Dėlto galime sakyti, kad tautos žvilgsnis yra dviypis: vyresnioji karta žiūri daugiau praeitin, o jaunoji — ateitin. Tai natūralus požiūrio pasiskirstymas, tačiau mūsų tautos atveju persvara tenka praeičiai. Šis bruožas mūsų tautos gyvenime buvo labai ryškus ir nuo jo sunku buvo atsiplėšti net jaunajai kartai, kuri su prof. K. Pakštu ryžosi pasukti Lietuvos laikrodį 100 metų pirmyn.

ŠIUO metu, kai mūsų tautai gresia okupacinė vergija ir nutautavimo pavojus, reikia stipresnio žvilgsnio ateitin, nes neužtenka puoselėti senas tradicijas, kurios perėikia senovę, bet neskatina orientacijos naujose gyvenimo sąlygose. Istorija, tiesa, yra mokytoja iki tam tikro laipsnio, bet ji neduoda atsakymų į naujas situacijas. Mūsų gi laikais, kai gyvenimo tempas yra toks spartus, reikia nuolat jieškoti naujų sprendimų bei kurti naujus planus. Dėlto reikalinga yra mūsų tautos vadams visų pirma ateities vizija, tam tikra betlėjiška žvaigždė, rodanti kelią ateitin ir kartu orientuojanti tautą. Tokia žvaigždė šiuo atveju turėtų būti mūsų tautos laisvė. Kartą vienoje savo kalbų dr. J. Žmuidzinas, gen. Lietuvos konsulas Kanadai, pareiškė visą laiką žiūrėjęs į dabarties įvykius pro Lietuvos laisvės langą. Tai ir yra ne kas kita, kaip gairė, padedanti orientuotis dabarties įvykiuose bei rikiuoti tautos veikla. Žinant ir priimant visiems, kad tautos laisvė yra vadovaujanti žvaigždė, darosi aišku, kad apie ją turi telktis visa dabartinė mūsų veikla ir krašto viduje, ir išėivijoje. Be to, ši žvaigždė gali padėti orientacijai ir sudėtingais konkrečiais atvejais, kai kyla grupiniai ginčai. Tada belieka klausiti, ar šis bei kitas užmojis yra naudingas Lietuvos laisvei, ar žalingas.

TELKIANTIS apie laisvę kaip apie betlėjišką tautos žvaigždę, girdėti nuomonių, kad jos išsipildymas priklauso nuo didžiųjų galybių ir jų ginklų. Galimas dalykas, kad didžiųjų konflikto atveju mažiesiems tektų mažas ir vaidmuo. Tačiau ir didieji, net mums palankūs, nedalina laisvės neužtarnautai. Jei pvz. Amerikos laimėjimo atveju pasigirstų svarių priekaištų iš tam tikros įtakingos grupės amerikiečių, kad lietuviai laisvės nėra verti, nes

Vytautas Ignas — Pavasaris (lino raizinytis 19"x30" 1978)

KULTŪROS ir MENO

PARRODA

ATIDARYTA IKI RUGPJ. 20 dienos

KASDIEN: nuo 14 iki 22 valandos;

ŠEŠTADIENI ir SEKMADIENI nuo 10 iki 22 val.

BIENAL RŪMUOSE, I BIRAPUERA, prieš Detran.

IŠKILMINGAS UŽDARYMAS: sekmadienį,

rugpj. 20 dieną, 20 valandą.

prisidėję prie kitos tautybės žmonių naikavimo, atsirastų gana didelių sunkumų. Dėlto svarbu lietuvių tautai laisvojo pasaulio akyse turėti švarų vardą, vardą tautos, kuri yra užsitarnavusi ne tik laisvės, bet ir paramos. Fiziniai mūsų tautos ginklai naujaisiais laikais negali lemti. Visų pirma turime puoselėti moralinius ginklus, t.y. ugdyti morališkai sveiką tautą, saugoti nuo išsigimimo bei vidinio supuvimo. Mūsų šeimos turi būti tos pagrindinės ląstelės, kuriose bręsta ateities Lietuva. Drauge su moraline jėga turi žengti kultūrinė-kūrybinė veikla visais įmanomais frontais. Ji sudarys dvasinę atramą, kurios nesugriaus jokie ginklai. Stipriausio įkvėpimo ta linkme galime semtis ne tiek iš kunigaikščių, kiek iš nepriklausomos Lietuvos, kurioje pradėtas kūrybinis žygis tebėra neišblėęs ir dabar. Jame dalyvauja ir pavergtieji, ir laisvieji, kurdami bendrą tautos ateitį, sprogdinančią dabarties vergiją. Pr.G.

Tėviškės Žiburiai

Kaip Vatikanas sutiko "Aušrą"?

MONS. KL. RAZMINAS

Daugelis lietuvių dažnai spau-
doje ir privačiai skundžiasi,
kad Vatikanas pamiršo Lietuvą,
kad neprisimena jos kančių ir
veda pragaištingą "Ospolitik".
Tai nėra teisinga pažiūra, nes
jai prieštarauja įvairūs faktai.
Vatikanas popiežių lūpomis
daug kartų yra aiškiai pasisa-
kęs už Lietuvą ir visomis prie-
monėmis gina jos teises. Svar-
biausioji priemonė yra Vatika-
no radijas, kuris jau nuo II D.
karo pabaigos kasdien palaiko
ryšį su Lietuvos tikinčiaisiais ir
primena pasauliui Lietuvos pro-
blemas. Aišku, jis neskelbia
"kryžiaus karo" prieš komuniz-
mą ir nekursto sukilti prieš pa-
vergėjus, bet palaiko gyvą lie-
tuvių tikėjimą ir tautinę dvasią.
Tai ryškiausiai atsispindi lie-
tuviškose Vatikano radijo progra-
mose. Be to, ir pati Vatikano
radijo vadovybė, kuri yra Apaš-
talų Sosto minties skelbėja, pa-
skutiniu metu daug kartų at-
kreipė dėmesį į Lietuvos proble-
mas. Štai pernai centrinė Vati-
kano radijo žurnalo redakcija
paskelbė net dvi savo bendra-
darbio Antonio Mancini (ne An-
tano Maceinos!) studijas italų
kalba-Lietuvos ir Baltijos kraš-
tų klausimais. Kadangi šių stu-
dijų medžiaga buvo panaudota
daugelio kitų Vatikano radijo
programų laidose įvairiomis
kalbomis, šis faktas turi didelės
reikšmės, vertinant Vatikano
laikyseną Lietuvos atžvilgiu.

Apie ką kalba minėtos studij-
jos? Pirmoji Vatikano radijo
bendradarbio Antonio Mancini
studija aiškiai nusako temą:
"Po šimto metų pertraukos Lie-
tuvoje vėl pasirodė slaptai lei-
džiama "Aušra". Ižanginėse pa-
stabose autorius nurodo, kad
savo studijai medžiaga ėmė

daugiausia iš lietuvių informa-
cijos tarnybos ELTA-PRESS
mons. V. Mincevičiaus pateikto
itališko "Aušros" pirmojo nu-
merio vertimo. Šiame numery-
je ypatingos svarbos turi reži-
sorius Jurašo liudijimas tarp-
tautiniame "Sacharovo" tribu-
nole Kopenhagoje, studija apie
Lietuvos vyskupą Motiejų Va-
lančių, informacija apie Min-
daugo Tomonio likimą KGB
rankose ir visa eilė kitų straips-
nių.

Autorius A. Mancini išsamiai
supažindina Vatikano radijo
programų rengėjus ir viešąją
pasaulio opinią su pirmosios
lietuvių "Aušros" istorija.
"Aušra" esą gimė 1883 m., lie-
tuvių tautinio atgimimo laiko-
tarpui prasidėjus. Pirmieji lie-
tuviškos sąmonės žadintojai bu-
vę vysk. M. Valančius ir S. Dau-
kantas, kurie išmokė lietuvius
mylėti savo kalbą ir papročius.
Tautinį atgimimą esą ypač leng-
vino lietuvių ištikimybė savo ti-
kėjimui ir naujos inteligentijos
atsiradimas.

"Aušros" sumanytojas ir pir-
masis redaktorius buvęs dr. Jo-
nas Basanavičius. Kadangi jis
gyveno Bulgarijoje, tai redaga-
vimą vėliau pavedė Mikšui, ku-
ris pirmuosius du "Aušros" nu-
merius išleido Ragainėje, kitus
— savo įsigytoje spaustuveje
Tilžėje. Nusakydamas "Aušros"
tikslus, autorius A. Mancini
naudojasi pirmosios "Aušros"
vedamojo mintimis. Jis sako:
"Aušros" tikslas buvo skiepyti
lietuvių širdyse savo kalbos ir
tėvynės meilę, kelti jų kultūrą
ir apšvieta, pažadinti jų sąmo-
nę kovai už savo teises". To
tikslu siekė ir visi kiti "Aušros"
bendradarbiai. Jų pastangos ne-
buvusios veltui — Lietuva at-
budo. "Aušros" leidėjai savo
darbą tęsė iki 1886 m. 39 nr.

Jos leidėjai nebepajėgė apmo-
kėti susidariusių skolų ir buvo
priversti parduoti spaustuve.

Bet "Aušros" sutemai, pažy-
mi Vatikano bendradarbis, bu-
vo ir kitas — ideologinis moty-
vas. Kaikurie "Lietuvos mylə-
tojai" buvo per daug liberalūs,
ypač garbino pagonišką Lietu-
vos praeitį, dažnai užgaudami
tikinčiųjų jausmus. Šie ir nusi-
grėžė nuo "Aušros". Bet vistiek
"Aušra" atliko savo misiją. Lie-
tuvis sužinojo, "kas jis buvo ir
kas jis yra". "Aušros" gi užda-
vinius perėmė kiti įvairių kryp-
čių žurnalai, kaip "Šviesa",
"Varpas", "Ūkininkas", "Tėvy-
nės Sargas", "Žemaičių ir Lie-
tuvos Apžvalga". Jie tęsė "Auš-
ros" pradėtą darbą, kurį gražiai
apibūdino Vincas Pietaris savo
apsakymuose: "Lietuva dar
miegojo... Ji rengėsi tačiau
pabusti tvirta ir galinga... Pa-
tys priešai ją pažadino. Tačiau
ji budo ne staiga, o lėtai — pa-
mažu, pamažu..."

Apibudinęs "Aušros" atsira-
dimo istoriją, Vatikano radijo
bendradarbis A. Mancini supa-
žindina Vatikano radijo progra-
mų rengėjus su naująja "Auš-
ra". "Beveik po šimto metų (ci-
tuoja naujosios "Aušros" veda-
mąjį) vėl pasirodo "Aušra". Lie-
tuvos istorija kartojasi: caristi-
nė okupaciją pakeitė sovietinė.
Lietuvių tautos egzistencija vėl
pavojuje. Ypač puolamos dva-
sinės vertybės — religija, mo-

ralė, kalba, literatūra ir visa lie-
tuvių kultūra. Tautos priešais
pasidarė ir tie tautos sūnūs, ku-
rie nepajėgia žvelgti į ateitį ir
rengia savo tautai pražūtį...
slapta, melu ir klasta... pagal
gudriai užmaskuotus pla-
nus...

Pacitavęs ištisai "Aušros" ve-
damojo mintis, autorius pabrė-
žia naują jos programą: priminti
lietuviams praeitį, teisingai
vertinti dabartį ir padėti įsivaiz-
duoti ateities Lietuvą. "Aušra"
nesiekia politinių tikslų — pa-
žymi A. Mancini. Ji neskatina
sukilti ar siekti vėl įgyvendinti
kapitalistinės sistemos. Jos už-
davynys — gaivinti lietuvių dva-
są, ugdyti tautinę sąmonę, kel-
ti moralę ir pažangą. Lietuvių
tauta išliks gyva, jei jos kultū-
ra bus augštesnė už pavergėjų...
To moko senovės istorija — ro-
mėnų ginklai nugalėjo graikus,
bet graikų kultūra pavergė ro-
mėnus... Iškelęs dar ir kitus
"Aušros" siekimus, Vatikano
radijo bendradarbis savo rašini
baigia Maironio žodžiais jauni-
mui, kuriuos jis cituoja lie-
tuviškai ir itališkai:

Gražu už Tėvynę pavargti, kentėti,
Palaimintas darbas šalies prigimtos,
Laimingas, kuris pradėdant Aušrai
tekėti

Su broliais į darbą kaip milžinas
stos.

Petys gi į petį, na, vyrai, kas gali
Sustokim į darbą už mylimą šalį,
Prikelkime Lietuvą mūsų.

Tik į darbą greičiau,
Tik mylėkim karščiau!
Tik vyrai, pajudinkim žemę...

T. Ž.

Knyga apie lietuvių tautinius drabužius

Dailininkai Antanas ir Anasta-
zija Tamošaičiai, žinomi tautinio
meno specialistai ir puoselėtojai,
paruošė knygą anglų kalba apie
lietuvių tautinius drabužius.
Knyga vadinasi LITHUANIAN
NATIONAL COSTUME. Ilius-
truota autentiškų drabužių spal-
votais paveikslais bei paaškinimais
apie audimo būdus. Be to,
pateikiama ir įvairios istorinės
medžiagos apie mūsų tautinį
drabužį. Tai yra rimtai paruoš-
tas veikalas, savo kultūriniais įna-
šu svarbus ne tik lietuviams, bet
ir angliškai kalbantiems, įdomus
ir naudingas bibliotekom, uni-
versitetam bei kitom instituci-
jom.

Knygą leidžia neseniai įsteig-
tas Lietuvių Tautodailės Institu-
tas, šiuo metu renkąs aukas bei
prenumeratas. Knygos kaina —
25, o garbės prenumerata —
\$100 ir daugiau.

Tikimasi gauti iš Kanados val-
džios pinigine paramą, tačiau
nemažą sumą reikia ir patiems
sutelkti.

Knyga pasirodys šiais metais.

— Lietuvių kalbos ir kultūros
paskaitas Tėvų rosmiečių ko-
legijoje Domidossoloje, Italijoje,
italam studentam skaito kun. Ta-
sius Ereminas. Šis jo darbas bu-
vo taip sėkmingas, kad dabar
dėstyti lietuvių kalbos kurso
studentam jį pakvietė ir Milano
katalikų universitetas. Italų su-
sidomėjimą lietuvių kalba ska-
tina jos didelė reikšmė lygina-
mosios kalbotyros moksle.

• Žmogus be žemės yra sykiu ir
žmogus be tradicijos. Tai klajūnas ne
tik savo kūnu, bet ir savo dvasia. —
A. MACEINA.

SIMAS KUDIRKA autografuoja savo atsiminimų knygą "For Those at Sea" Klevelando lietuviams. Jis ten kalbėjo "City Club" nariams. Jo kalba buvo perduota vienuolikos radijo stočių ir užėmė ištisą valandą laiko. Iš kairės: S. Kudirka, P. Alšėnas, I. Bublienė, p. Neimaniėnė, R. Kudukis, A. Rukšėnas
Nuotr. V. Bacevičiaus

BUVĘ SOVIETŲ POLITINIAI KALINIAI KREIPIASI Į JAV PREZIDENTĄ

JAV Prezidentui Jimmy Carteriui, Amerikos Kongresui

Mes, buvę tarybinių pataisos lagerių politiniai kaliniai, reiškiamo Jums ir Amerikos liaudžiai savo dėkingumą už Jūsų vykdomą kovos politiką, ginant žmogaus teises ir pilietines laisves visame pasaulyje, tame tarpe teisę palikti savo kraštą.

Pastarasis klausimas mus ypač jaudina.

Nuteisti įvairiais politiniais motyvais, mes buvome kalinami didžiąją savo jaunystės dalį. Atbuvę bausmę, mes pasijutome esą ideologiškai ir psichologiškai svetimoje mums aplinkoje. Turime omenyje ne tik aki-vaizdžius ir nerašytus socialinius apribojimus, kurie taikomi buvusiems zekams. Su savitu gyvenimo prasmės, asmens laisvės ir orumo supratimu, kuris skiriasi nuo oficialios koncepcijos, vyraujančios tarybinėje visuomenėje, mes kiekviename žingsnyje pastoviai susiduriame

su nepakantumumu, įtarimu ir priešišku. Savo "kitoniškumo" pojūtis mummyse pasiekė kankinančią ribą.

Nepriklausomai nuo to, kaip išoriškai susiklosto mūsų likimai, likdami Tarybų Sąjungoje, mes esame pasmerkti lėtai dvasinei mirčiai. Palikti Tarybų Sąjungą yra vienintelė alternatyva.

Mums yra ypač patrauklūs bendražmogiški laisvės ir asmenybės pasireiškimo idealai, vyraujantys Jūsų krašte, kuriais remiasi daugianacionalinė Amerikos visuomenė.

Todėl mes prašome Jus ir Amerikos Kongresą leisti mums įvažiuoti ir apsigyventi Jungtinėje Amerikos Valstijose.

Tuo pačiu mes kreipiamės į TSRS Aukščiausios Tarybos Prezidiumo pirmininką L.I. Brežnevą su prašymu leisti mums išvykti iš Tarybų Sąjungos.

Su pagarba.

Repnikovas Viačeslavas Aleksejevičius. Gimęs Maskvoj 1935.XII.8. Gyvena 601601 Vladimiro srityje, Strunino m., Osipenko gtv. 17. Kalėjo nuo 1953 iki 1955 LTPB už antitarybinę agitaciją, "išdavikiškas nuotaikas", bandymą sukurti "partiją". 1959-69 Mordovijos lageriuose, pakaltintas už tariamus ryšius su CAŽ, už antitarybinę propagandą.

Semionovas Viktoras Andriejevičius. Gimęs 1939.VII.31 Kislivodsko rajono gyvenvietėj Nr. 170. Gyvena 357371 Stavropolės krašte, Predgornyj raj., Podkumok stotis, Essentukovskaja gt. 48. Kalėjo Mordovijoje 1959-69 už bandymą nelegaliai pereiti sieną. Pageidauja išvykti su žmona.

Ovčėnikovas Ivanas Vasiljevičius. Gimęs 1939.I.27 Točylnoje kaime, Smolensko raj., Altajaus krašte. Gyvena 601600 Vladimiro srityje, Aleksandrovo mieste, III-oji Krasnoroščenska gt. 3. bt. 2. Kalėjo Mordovijoje 1958-

65 (tėvynės išdavimas); 1966-69 Urale (už nepranešimą apie savo draugo bandymą pabėgti).

Giedra Romas Juozapas, Juozo. Gimęs 1944 birželio 18 Palangoj. Gyvena 235780 Palanga, Janonio 3/1. Buvo kalinamas Mordovijoje 1962-67 už bandymą nelegaliai pereiti sieną. Pageidauja išvykti su žmona.

Pašilys Aleksas Alfonsas, Alfonso. Gimęs 1944.II.23 Klaipėdoj. Gyvena Klaipėdoj, Vasarotojų gt. 20. Buvo kalinamas Mordovijoje 1964-66 už antitarybinę propagandą. Pageidauja išvykti su žmona.

Grimas Jurijus Leonidivičius. Gimęs 1935.IV.16 Maskvoj. Gyvena 113054 Maskvoj, Tatarskaja gt. 9a, bt. 74. Kalėjo Mordovijoje 1964-66 už antitarybinę agitaciją ir propagandą. Nori išvykti su žmona ir sūnum.

Pašilienė Birutė, Juozo. Gimusi 1928 gruodžio 12 Kaune. Gyvena Klaipėdoj, Vasarotojų 20. Buvo kalinama 1946-49 už ryšius su Lietuvos pogrindžio sąjūdžiu. Nori išvykti su vyru ir sūnum.

Politiniai kaliniai Sibiro tremty. I-oje eilėje iš k. Juozas Laukšas, miręs išėjęs iš kalėjimo, Antanas Petrikonis, gyvena Kaune, Stasys Macedonskis, II-oje eilėje — Stasys Čepla, Vilkas, miręs, Jonas Ramanauskas, Juozas Račkauskas, Stasys Doržinskas.

PABALTIJO NACIONALINIO SAJŪDŽIO KOMITETAS

Estijos—Latvijos—Lietuvos Nacionalinio judėjimo vyriausiojo komiteto nutarimas

Estijos-Latvijos-Lietuvos Nacionalinio judėjimo komitetas nutaria:

1. Išrinkti tris pirmininkus penktų metų laikotarpiui iš Estijos, Latvijos ir Lietuvos Nacionalinio judėjimo komitetų. Jei, pasibaigus įgaliojimo laikui, nebūtų galimybės juos perrinkti, tai jie įgaliojami vykdyti savo

funkcijas, iki atsirast galimybė juos perrinkti.

2. Jei Estijos-Latvijos-Lietuvos Nacionalinio judėjimo Vyr. komitetui nebūtų sąlygų dirbti arba jo nariai būtų persekiojami, tai bet kuriomis sąlygomis ši darba atliks jau sukurtas Pakomitetis. Tokiu atveju, Estijos-Latvijos-Lietuvos Nacionalinio judėjimo vyr. komiteto visos viešojo darbo funkcijos pereina trims orga-

nizacijoms: Estų Pasaulinei Tarybai, Laisvųjų Latvių Pasaulinei Sąjungai ir Vyr. Lietuvos Išlaisvinimo Komitetui (būtinai įjungiant į jį Tomą Venclovą).

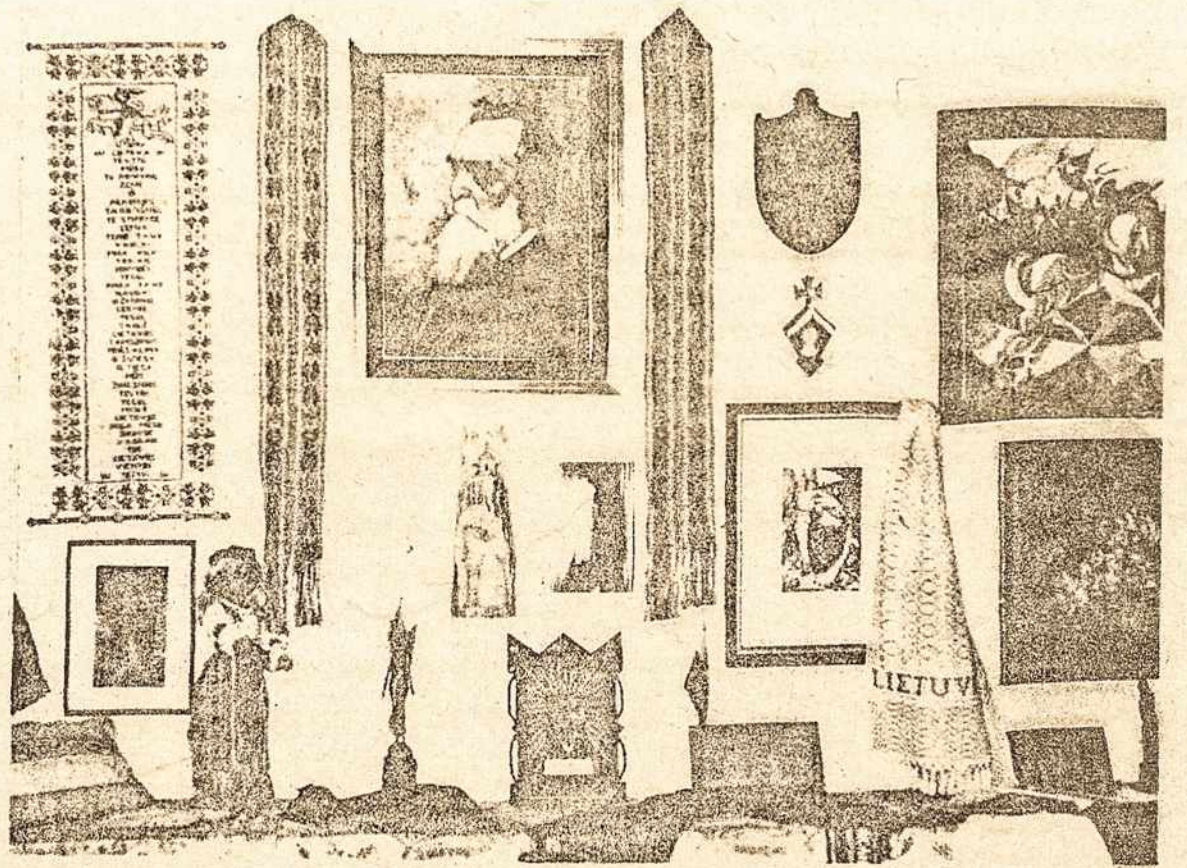
3. Išrinkti Estijos-Latvijos-Lietuvos Nacionalinio judėjimo vyr. komiteto garbės narius: Edgarsą Andersonsą (JAV), Jurgį Baltrušaitį (Prancūzija), Piotrą Gregorenką (TSRS), Andre Kiung (Švedija), Česlovą Milošą (JAV), Ernestą Jopiką (Anglija), Arnoldą Lūšį (JAV), Kurių Orlovą (TSRS), Ulofą Palmę (Švedija), Andriejų Sacharovą (TSRS).

4. Estijos-Latvijos-Lietuvos nacionalinio judėjimo Vyr. komitetas reguliariai leis estų, latvių, lietuvių, rusų ir anglų kalbomis savo dokumentų rinkinį ESLALI arba kitus leidinius.

Estijos - Latvijos - Lietuvos Nacionalinio judėjimo komitetai
Vilnius, 1977.VIII.20

PARODA

Imigrantos: Olimpiada

PIRMIEJI VAIZDAI IS OLIMPIADOS:
 Lietuvių choras atidarymo iškilmėse; žygiuoja gražuolės;
 kultūra ir menas lietuvių parodos stande.

BRAZILIJOS lietuvių jaunimo sąjunga

BATE PAPO COM LINAS KOJELIS

Linas Kojelis, um jovem de 22 anos, foi enviado pela Federação da Organização Ateitinkai, para organizar um acampamento de Ateitinkai na estância lituânica. Linas estudou história e economia na Universidade da Califórnia (UCLA) e continuou seus estudos, adquirindo o grau de mestrado, na Universidade de Princeton em política internacional. Linas há muito tempo vem trabalhando com jovens nos EUA e Canadá. Desde pequeno pertence aos Ateitinkai e tem participado nos acampamentos por eles promovidos, como acampante e dirigente. Além disso, tem se destacado pela sua participação ativa JAVLJS (Aliança da Juventude Lituana dos EUA) como membro da diretoria responsável pelos assuntos políticos. Foi escolhido em Los Angeles como um dos representantes dos EUA no III PLJK (III Congresso Mundial da Juventude Lituana), sendo assim esta a sua segunda visita a São Paulo.

ML – Como você compararia a juventude lituana do Brasil com a dos EUA?

LINAS – Posso responder a essa pergunta de várias maneiras. Em primeiro lugar, devo dizer, que pela cordialidade, entusiasmo e espírito lituano, a juventude brasileira é muito parecida com a nossa. Tenho dirigido diversos acampamentos nos EUA e Canadá, e sei, que também no nosso meio aparecem vários tipos de jovens. Entretanto, de uma forma geral, aqui, como lá, entre os jovens existem muitos bons elementos. Sinceramente falando, tenho que dizer, que os jovens da América do Norte dominam um pouquinho mais o lituano. Acho que se os jovens do Brasil se esforçassem em aprender mais o idioma lituano e trabalhassem neste setor, as diferenças entre eles e os jovens norte americanos aos poucos começariam a desaparecer. Tanto os jovens, como os mais velhos do Brasil não deveriam desanimar tanto. Alguns anos atrás estive na Colômbia, e, acho, que a juventude do Brasil está visivelmente mais forte nesta questão, que os jovens da Colômbia. Quando trabalhei lá, havia dificuldade até na simples comunicação em lituano.

ML – O que poderiam fazer os jovens do Brasil, para que o seu conhecimento do idioma lituano melhorasse?

LINAS – Acho, que poderiam seguir o exemplo dos jovens da Colômbia. Apesar de lá os jovens terem um menor domínio do idioma lituano, há aulas de lituano toda semana, as quais são frequentadas por todos. Além disso, nos seus acampamentos, tem-se todos os dias 2 hs. de aula de lituano. Acho mesmo, que os acampamentos são uma ótima oportunidade para desenvolver o lituano. Parece-me, que se nos acampamentos participassem dirigentes mais velhos ou que falassem melhor o lituano, e se eles exigissem que os jovens só falassem com eles em lituano (ou pelo menos o quanto fosse possível), quando eles voltassem para casa estariam falando lituano visivelmente melhor. Poderiam aprender também dos jovens norte-americanos que todo o ano organizam Cursos de Lituânica. Mesmo porque, vocês tem agora uma boa "stovyklavietė" aqui no Brasil, a qual serviria muito bem para um projeto destes. Conheci muitas pessoas mais velhas, que seriam capazes de participar como professores e dirigentes. Nestes cursos poderiam ser ministradas não só aulas de lituano, mas de história, conhecimento da literatura e arte lituanas. Acho, que se a BLB ou BLJS organizassem este tipo de projeto, receberiam o apoio da PLB e da PLJS, como de outras instituições lituanas. Pode ser que eles até mandassem algum professor.

ML – Você teria alguma outra idéia sobre os jovens e sua atividade?

LINAS – Sim. Conheci aqui vários participantes ativos da BLJS e sei que eles agora estão muito preocupados com os preparativos para o IV PLJK que vai acontecer o ano que vem na Alemanha e na Inglaterra. Entretanto, sei que eles estão aborrecidos porque a sua atividade até aqui não está muito firme. Tenho ouvido frequentemente, que os jovens do Brasil não podem ser tão ativos quanto os da América do Norte e eles não são tão capacitados. Outra vez queria despertar a atenção de todos, para que eles não comparessem tanto o Brasil com os EUA, quanto com outras colônias da América do Sul. Se, pegarmos novamente o exemplo da Colômbia, vemos que lá, onde há visivelmente menos jovens, a KLJS im-

prime um boletim em espanhol e em lituano, organiza acampamentos lituanos, onde é ensinada a língua lituana, danças e músicas e organiza também todos os anos o programa da comemoração do dia 16 de fevereiro. Na Alemanha, a informação da atividade dos jovens da Colômbia vai ser longa.

ML – Você foi enviado pela Federação dos Ateitinkai. Como você vê os Ateitinkai do Brasil?

LINAS – Como com os jovens de uma forma geral, entre os Ateitinkai do Brasil posso ver muitos bons elementos, com os quais os mais velhos e os dirigentes vindos da América do Norte deveriam trabalhar mais. Eu penso, que introduzir a atividade dos Ateitinkai é muito mais difícil, do que outro tipo de atividades dos jovens lituanos. Isso porque, os Ateitinkai são uma organização ideológica, cujos princípios mais elevados são o catolicismo e o nacionalismo. Portanto, o Ateitinkas tem que ser um indivíduo com consciência religiosa e nacional. Não é suficiente, que o jovem se sinta de um modo ou de outro lituano. Ele tem que compreender como o catolicismo e seu nacionalismo agem sobre toda a sua vida, não só no seu relacionamento com outros jovens de origem lituana. Os Ateitinkai ajudam o jovem para que este possa fazer sua própria visão global, e a utilizando, ele poderá analisar e valorizar todo o mundo, profundamente. O Ateitinkas não pode somente seguir. Ele deve saber o que ele quer, do que ele gosta e o que ele quer construir ou modificar e deve tentar alcançar as metas que ele determinou para si. O verdadeiro ateitinkas nunca vai sentar-se e pensar: "Então, o que eu devo fazer agora?". Na sua cabeça sempre devem fervilhar críticas, análises e projetos. Ele tem opinião sobre qualquer coisa, e não somente sobre sua especialidade de estudo ou assuntos de interesse pessoal. Ele pode se expressar e discutir política, cultura, nos campos de estudo e social. Entretanto, ele sabe que não pode modificar tudo, portanto ele escolhe um ou outro ramo de atividade e nel se expressa.

ML – Como esse modo de pensar influi na vida de todos os dias? Como por exemplo, você pensa, que ele poderia influir na opinião dos jovens lituanos do Brasil?

LINAS – Como a ideologia dos Ateitinkai modifica o nosso dia a dia? A resposta, na minha opinião, não é difícil. Um dos princípios dos Ateitinkai é o comunitarismo. Se o jovem cristão lituano não participa na atividade comunitária, ele não é um ateitinkas. Portanto, se nós olharmos para a atividade lituana, penso, que veríamos uma razoável contribuição dos Ateitinkai. Por exemplo vejamos o último Congresso da juventude. O presidente dos representantes dos diversos países foi Algis Čepas. Na comissão de trabalho o presidente era Petras Kisielius, Viktoras Nakas e Vytas Radzivanas dos EUA. Para a nova diretoria da PLJS foram eleitos Gabija Juozapavičiūtė, Dainora Juozapavičiūtė, Almis Kuolas, Romas Puteris e Marius Gudinskas. Recentemente, veio à América do Sul, para tratar de assuntos do IV Congresso, Rimas Petrauskas. Todos eles são ateitinkai. Não quero ser chovinista e sei o papel de líder cristão executado pelo Pe. Saulaitis, escoteiro, e sem o qual não teria acontecido o III PLJK e outros. Entretanto acredito que a contribuição dos Ateitinkai é desproporcionalmente maior. Penso, que revisando as decisões do Congresso, também vemos uma grande contribuição do Ateitinkai. Acho, que os participantes e presidentes dos Ateitinkai não só promoveram, mas também conduziram o Congresso. Eles já tinham seus pensamentos e projetos formulados na América do Norte. Quando eles chegaram não perguntaram: "Então, irmãos e irmãs, o que nós vamos fazer?". Pelo contrário, eles perguntaram: "Vocês não acham que seria bom que o Congresso decidisse isso ou aquilo?". Concordo com aqueles que pensam, que talvez o Congresso tenha aceitado muitas decisões, entretanto, penso, que é melhor ter muitas idéias do que não as ter o suficiente. Se na atividade dos jovens do Brasil aparecessem pessoas que talvez tivessem mais coragem para dizer que eles querem isso ou aquilo, este ou aquele programa ou que querem realizar algum projeto e não esperassem, que outros grupos sempre lhes apontassem os caminhos, penso que a BLJS poderia ter uma atividade mais forte.

ATEITIS

ML - Como lhe parece o relacionamento entre a juventude e a comunidade lituana no Brasil?

LINAS - Acho que este relacionamento não está muito bom. Não quero, que vocês me compreendam mal. Este relacionamento não está bom, não porque ele seja ruim, mas somente porque ele parece ser muito fraco. Acho, que as atividades da BLB e da juventude no Brasil se tornariam mais fortes se estes laços se estreitassem. Como eu já disse, penso, que o programa do acampamento teria sido melhor se houvessem dirigentes e conselheiros mais velhos. Sei, quão grande e importante é a contribuição do Pe. Šeškevičius entre os jovens e principalmente entre os Ateitininkai. Entretanto os Ateitininkai não são uma organização da Igreja, mas sim uma organização de leigos cristãos. Os presidentes das Alianças dos Ateitininkai e dirigentes da Federação são leigos, e os padres são os chefes espirituais. O desenvolvimento dos jovens católicos lituanos deve ser uma obrigação de todos os católicos lituanos. Penso que se no acampamento tivessem colaborado pais e pessoas mais velhas em maior quantidade, o acampamento teria sido visivelmente mais lituano e mais cristão. Quanto a JS a observação seria semelhante. É lógico, que segundo os estatutos da JS, nesta organização só participam pessoas até 35 anos. No entanto, olhando para a JS tanto do Brasil, como dos EUA, do Canadá, e da Colombia, vemos que elas não diferem muito de grupos estudantis, e isto não é bom. Nas JS devem haver lugares também para os já formados, recém-casados, e famílias jovens. Os estudantes nem sempre tem tanto tempo e condições financeiras como aqueles cuja idade varia entre 30-35 anos. Além disso, acho, que num país como o Brasil, a JS deveria convidar um representante da BLB para participar como conselheiro nas suas reuniões. Nos EUA, onde a diretoria da LJS está numa cidade e a diretoria da LB está em outra cidade nem sempre é possível, mas quando temos oportunidade nos reunimos para discutir em comum. O que ajuda tanto a nós quanto a eles.

ML - Você teria mais alguma coisa a dizer?

LINAS - Gostaria de agradecer ao Pe. Šeškevičius, que pediu ao chefe da Federação dos Ateitininkai Dr. Petras Kisielius que enviasse um dirigente para o acampamento do Brasil, e pela minha boa recepção. Queria agradecer à todos os acampantes, pela sua prazerosa participação no programa do acampamento. Agradeço também ao presidente da BLB Sr. Saldys, com o qual tive oportunidade mais de uma vez de conversar longamente e jantar algumas vezes. Sou grato também à BLJS e outros lituanos do Brasil. Espero que a minha vinda foi para vocês pelo menos um pouquinho útil. Para mim esta viagem ao Brasil vai deixar uma impressão muito forte no meu pensamento e no meu coração para o resto da minha vida.

(Assinatura: S. Saldys)

Obrigado

"Rally'stas" **EDUARDO GAVORSKIS** atstovaus Venezuelai

"Tarptautinės Rally auto lenktynės, suartina Pietų amerikiečius", rašo Caracas milijoninio tiražo dienraštis EL UNIVERSAL.

Šiais metais nuo rugpiūčio 17 iki rugsėjo 24 dienos įvyks didžiosios Pietų Amerikos Rally auto lenktynės, dalyvaujant 150 įvairaus tipo automobilių iš 19 valstybių. Tai bus lyg ir tąsa didžiųjų sporto žaidynių-pasaulio futbolo pirmenybių "Argentina 78".

Pietų Amerikos tarptautinėse Rally auto lenktynėse dalyvaus ir Venezuelos žymesnieji „rally'stai“. Jau yra įsiregistravę su Mercedes Benz ir trys Fiat 131 tipo Mirafiori. Ir, kas įdomiausia, vieną iš jų vairuos 22 metų amžiaus lietuvis **EDUARDO GAVORSKIS**, žinomųjų visuomenininkų, Luizos ir Henriko Gavorskių, sūnus, gyvenęs Maracay mieste.

Eduardas yra aktyvus Venezuelos Rally Auto Clubo narys ir jau daugelį kartų skynęs laurus už laimėtąsias auto lenktynes Venezueloje bei supažindinęs nevieną svetimtautį su dabartine Lietuvos padėtimi maskvinio komunisto okupacijoje.

Šios Rally auto lenktynės dar ir tuomi įdomios, kad be grynai sportinio aspekto, turės ir turistinio charakterio, nes varžybų dalyviai savo 34 parų laikotarpyje (5 paros poilsiu), pravažiuos apie 30.000 km. (29.138) per įvairias valstybes, stebėdami šių kraštų nepaprastai skirtingą gamtovaizdį kaip beribės lygumos, tropiniai miškai, slėniai, tarpekliai, kalvos, kalnai.

Teks pakilti net 4.800 metrų virš jūros lygio nuo Punta Arenas iki Ashuaja, su žemės pravažiavimais ir lenktynių metu padengtais snėgu.

Vienas iš organizatorių, p. Barilari, išsitarė, kad numatytame auto lenktynių maršrute yra ir gana pavojingų kelionės tarpinių. Štai jie: Amazonių srities kelio tarpinis su daugeliu kilometrų; nuo Lima iki Cuzco ir nuo Nazca iki Arica, kur teks pravažiuoti kalnų pašlaitėmis keliolika aukštumų net iki 4.800 metrų virš jūros lygio.

Šių metų tarptautinės Rally auto lenktynės prasidės Buenos Aires mieste rugpiūčio 17 dieną išvykstant palei Pacifiką ir sugrįš Atlanto sritimi, pravažiuojant: Montevideo, Asuncion, Rio de Janeiro, Brasilia, Caracas, Bogotą, Quito, Guayaquil, Lima, EL Cuzco, La Paz, Santiago de Chile, Ushuaia (Ugnies Žemėje) ir Buenos Aires. Šias auto lenktynes organizuoja Argentinos Auto Clubas (ACA) remiant Banco de Intercambio Regional de Buenos Aires.

Tad ne veltui žinomasai Italijos auto lenktynių nugalėtojas, Piero Taruffi, pasakė, kad šios didžiosios Rally auto lenktynės vėl bent 40-čiai dienų suteiks progos kaibėti apie Pietų Amerikos valstybes.

Fotografija automobilio, kurio, vienas iš vairuotojų bus Venezuelos rally'stas-lietuvis Eduardas Gavorskis. Mašinos priekyje valstybės pavadinimas, įvairūs įrašai firmų šių lenktynių rėmėjų. Prie durelių iš abiejų pusių trys pavardės vairuotojų, tarp kurių viena lietuviška.

Automobiliai, dalyvaujant Pietų Amerikos tarptautinėse Rally lenktynėse, suskirstyti į keturias kategorijas pagal cilindrių skaičių ir kubatūrą.

Iš viso, nugalėtojams premijoms paskirta 228.000 dolerių. Auksiausioji premija-auksinė taurė "Argentina 78".

Visi geriausiai pasaulinio masto "rally'stai" yra pasižadėję šiose auto lenktynėse dalyvauti. Prieš 30 metų auto lenktynėse Buenos Aires - Caracas laimėjo argentinietis Domingo Marimon.

Vladas Venckus

Susisiekimai Sovietijoje

Miestietis nutaria nusižudyti. Jis nusiperka kepalą duonos, išvyksta iš Maskvos į laukus, atsigula ant bėgių ir laukia traukinio. Pro šalį eina kolchozininkas ir klausia:

— Ką tu čia darai?

— Nusizudyti noriu, — atsako.

— Tai kam dar tą kepalą duonos laikai?

— Na, kol čia ateis traukinys, gali badu numirti, — atsako miestietis.

Negeras gydytojas

— Ar tau patinka mūsų gydytojas, Joneli?

— Kodėl jis turi man patikti? Maniau, jog bent dvi savaites nereikės eiti mokyklon, o jis mane išgydė per dvi dienas.

Atsakė į klausimą

— Koks yra skirtumas tarp perkūno ir elektros?

— Perkūną gauname nemokamai, o už elektrą reikia mokėti.

Parinko Pr. Alš.

STOVYKLA

STOVYKLAUTOJŲ PASISAKYMAI APIE STOVYKLA

Nerašysiu kas man patiko ar nepatiko, kas galėjo būti geriau, nes manau, kad ne tai svarbu. Svarbu, kad mūsų ateitininkų stovykla įvyko. Susirinko beveik 30 žmonių. Visi lietuviai. Kalbėjome lietuviškai, žaidėme, dainavome lietuviškai, turėjome pasikalbėjimus lietuviškai ir t.t. Lietuviškumas mus valdė ir vedė. Manau, kad to norėjo mūsų vadovai organizuodami stovyklą. Mes padidinom mūsų lietuviškumą, kurį turėjome širdyse, kad jis pažadintas diena iš dienos augtų.

Kitas labai svarbus įvykis šioj stovykloje buvo dalyvavimas iš toli atvykusio mūsų draugo Lino Kojelio. Jis įdėjo visą širdį, kad stovykla būtų kuo geriausia.

Turime dėkoti ir Rimui Petrauskui už dalyvavimą ir pasikalbėjimus. Baigiu dėkodama kun. Šeškevičiui, kad mums parūpino tokią gerą vietą. Ponioms Bendoraitienei, Remenčienei ir Pilipavičienei, kurios mums neleido badauti, bet maitino taip skaniai pagamintais valgiais.

Dėkinga esu ir visiems stovyklautojams, kurie nuolatos kėlė stovyklos nuotaiką ir jai davė gyvybę.

Kristina Gabrielė Valavičiūtė

Dėdė Juozas surengė mums dar vieną stovyklą. Stovykla prasidėjo liepos 17 d. ir baigėsi 24. Aš buvau tik iki 23. Man šios dienos buvo labai linksmos. Turėjom 25 stovyklautojus.

Su Linu Kojeliu iš J.A.V. ir Rimu Petrausku iš Kanados turėjom daug pasikalbėjimų. Ir galiu pasakyti, kad jie buvo labai svarbūs.

Naudingai praleidom dienas, nes programa buvo labai gera. Buvo laužas, talentų vakaras, partizanų vakaras ir daug sportavome.

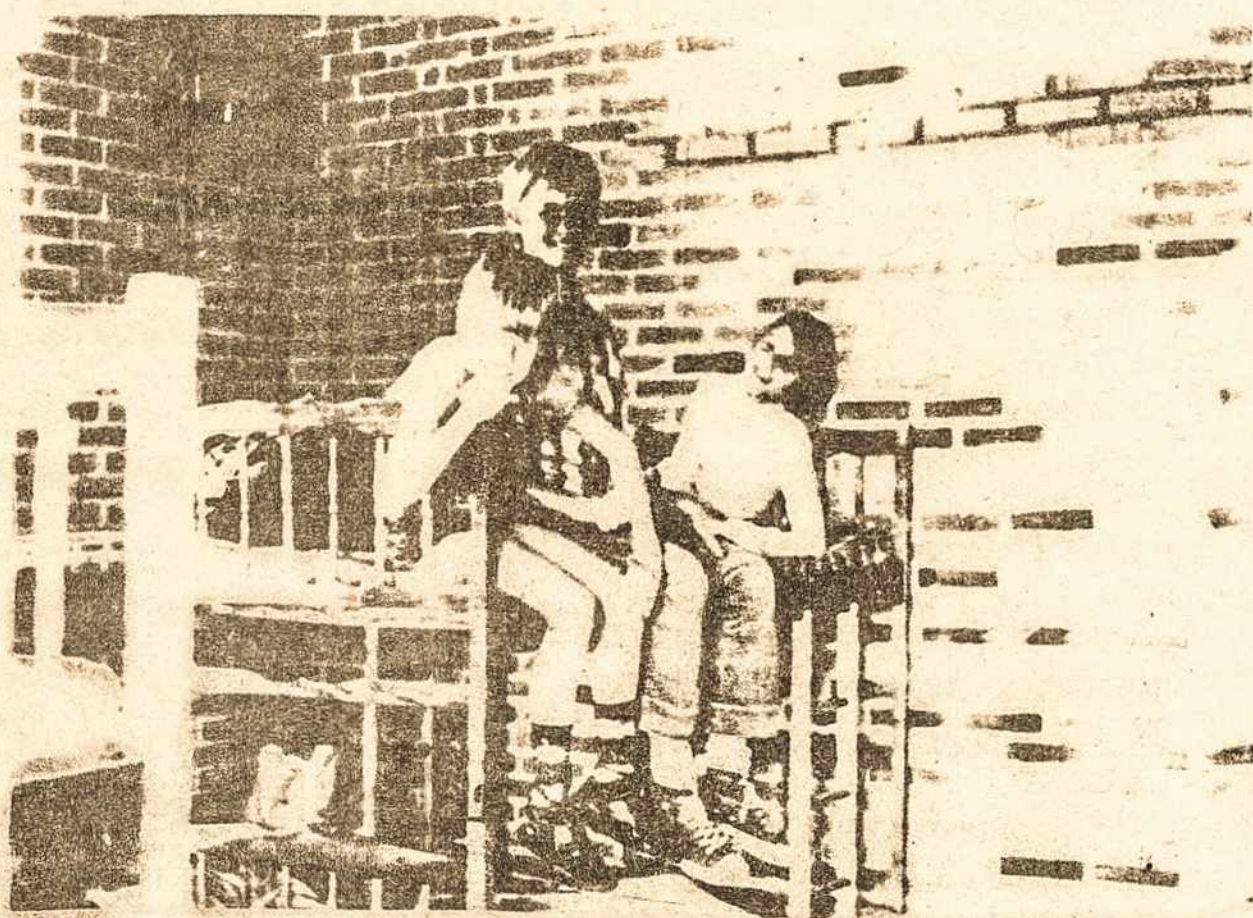
Valgėme skanų maistą, kurį gamino ponios Remenčienė, Bendoraitienė ir Pilipavičienė.

Esu dėkingas už visas šias dienas, kurios buvo tokios geros. Dėkoju visiems, kurie kartu stovyklavo ir tiems, kurie suorganizavo tikrą stovyklą.

Andrius Valavičius

Stovykla Lituanikoje prasidėjo liepos 17 dieną. Dalyviai buvo nuo 9 iki 20 metų. Savaitės metu 20, savaitgalyje 30 stovyklautojų. Visi stovyklautojai buvo padalyti į keturis būrelius. Būrelių vadovai: Maurytis Bendoraitis, Kristina Valavičiūtė, Robertas Saldys ir Sandra Saldytė. Stovyklautojai kalbėjo ar bent suprato lietuviškai. Programa ne kartą buvo sutrukdyta lietaus. Geriausi įspūdžiai pasiliko iš vakarinės programos. Turėjom laužą, literatūros ir talentų vakarą, teatrą, sporto šventę, žaidimus ir iš visų svarbiausia partizanų vakarą.

Turėjome ir labai gerą stovyklos vadovą Liną Kojelį. Jis mus išmokino daug dalykų, kuriuos mes stengsimės naudoti or sekančiose stovyklose.

Išmokom stovyklos organizavimo, rankdarbių, dainų, žaidimų, pasirodymų ir daug tokių mažų dalykų, kurie stovyklai yra svarbūs. Broliškai pagyvenom vieni labai gerai savaitę ir užtai dėkojame Linui Kojeliui, kuris tiek daug pasidarbavo šios stovyklos pasisekimui. Dėkojame taip pat Ateitininkų Federacijai, kuri mums ją atsiuntė.

Sandra Saldytė

Stovykloje buvau 8 dienas. Man netiko anksti kelti. Patiko daryti rankdarbius, sportuoti, dainuoti ir daryti kitus dalykus. Aš išmokau daug naujų dalykų. Susipažinau su naujais draugais.

Vakarinėse programose buvo labai daug juokų ir man labai patiko. Taip aš praleidau stovyklą.

Ona Paulė Tatarūnaitė

Tai buvo pirmoji stovykla mūsų kampelyje, Lituanikos Stovyklavietėje. Prieš vieną savaitę stovyklavietė buvo oficialiai atidaryta. Stovyklautojų būrelis nebuvo didelis, bet visi gražiai sugyveno per tas stovyklos dienas.

Stovykloje dalyvavo Linas Kojelis, kuris tvarkė stovyklos programą, diskusijas, sportą ir t.t. Sužinojom daug naujų dalykų apie Lietuvą ir lietuvius.

Tik gaila, kad lietus nelabai mums padėjo ir sutrukdė dalį mūsų planų.

Praleidom tas dienas dainuodami, pasikalbėdami, valgydami ir žaidžiami.

Gale savaitės atvažiavo dar kitas svečias Rimas Petrauskas. Jis daug papasakojo apie ateinantį jaunimo kongresą Vokietijoje.

Nilza Guzikauskaitė

Nuo 17 iki 25 d. Liepos vyko ateitininkų stovykla Atibajoje. 80 kilometrų nuo São Paulo. Tai buvo pirmas kartas kad stovyklavome Atibajoje, kur lietuviai pasistatė stovyklavietę. Mums buvo labai smagu, kad galėjome stovyklauti savo žemėje.

Į stovyklą atvažiavo vienas Amerikos ateitininkas Linas Kojelis, jis vadovavo stovyklai.

Mums labai patiko gražios vakarinės programos pvz. partizanų vakaras, teatro vakaras ir kitos. Tik gaila, kad daug lijo ir lietus sugadino daug programos punktų.

Savaitgaliui atvažiavo dar vienas ateitininkas iš Šiaurės Amerikos Rimas Petrauskas. Jis yra P.L.J.S atstovas atvažiavo į Braziliją tautis ketvirtojo jaunimo kongreso reikalais.

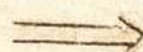
Norėčiau labai padėkoti Ateitininkų Federacijai ir PLJS-gai, kad atsiuntė du gerus atstovus ir pagerino mūsų stovyklą.

Robertas Saldys

Į Šią stovyklą atvažiavo Rimas Petrauskas ir Linas Kojelis iš Šiaurės Amerikos. Jie vadovavo ir padėjo mums organizuoti Ateitininkų ir Brazilijos Lietuvių Jaunimo Sąjungą.

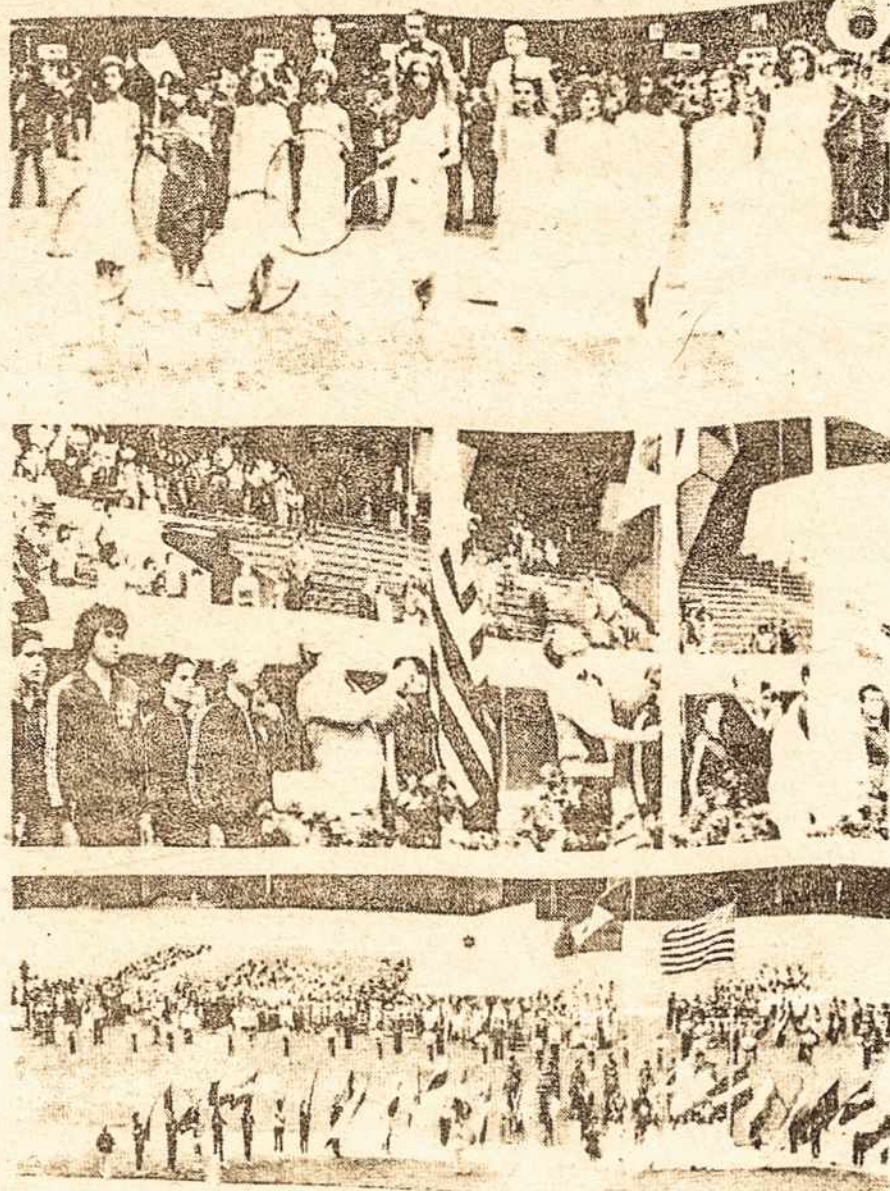
Čia dalyvavo 25 stovyklautojai tarp 8 ir 20 metų, suskirstyti į keturis būrelius.

Linas ir Rimas stovyklautojams, vyresniems, kurie turėjo daugiau,

III OLIMPIÁDA DOS IMIGRANTES:

Na fria manhã de ontem, reduzido público compareceu ao estádio Olímpico, no Ibirapuera, para prestigiar as solenidades de abertura da III Olimpíada dos Imigrantes, competição poliesportiva que já estava em pleno desenvolvimento, desde sábado quando a delegação da Itália levantou o campeonato de natação, tanto na parte masculina como na feminina. O espetáculo, organizado pelo general Antônio Barcelos com execução da Secretaria Municipal de Esportes, foi dos mais belos e expressivos. Bandeiras de 37 colônias, foram acompanhadas por esportistas com trajes típicos dos países que representavam. Após formarem no centro do estádio, ao som de marchas executadas pela banda da Polícia Militar de São Paulo, os participantes viram o hasteamento das bandeiras — infelizmente sem cantarem o Hino Nacional Brasileiro pelo general Barcelos (a paulista); por Caio Pompeu de Toledo (a brasileira) e por representante do Banco do Brasil (a bandeira símbolo da Olimpíada). Arnaldo Gentil Menani, atleta da delegação italiana (e judoca, várias vezes campeão, inclusive Pan-americano), foi o portador da pira olímpica. A apoteose das cerimônias foi a soltura de 5.000 balões coloridos, enquanto o prefeito Olavo Setúbal, da tribuna de honra declarava como abertos os Jogos. Após a saída das delegações exibiram-se com brilhantismo, o grupo de

Expressivas cerimônias abrem os Jogos

kaip ketimonia metų, vedė pasikalbėjimus. Kalbėjome apie Lietuvą ir lietuviybę, truputį apie pasaulio istoriją ir apie Pasaulio Lietuvių Bendruomenę.

Viskas išėjo maždaug gerai tik lietus kartais sugadino programą. Buvo labai įdomi ir įvairi programa. Dėkojame Linui ir Rimui ir visiems, kurie rūpinosi jų atvažiavimu, Brazilijos lietuvių jaunimui ir visai bendruomenei jų atvažiavimas buvo labai naudingas.

Rikardas Bendoraitis

Jau esu stovyklavusi daugelyje stovyklų. Bet pirmą kartą dalyvavau taip gerai suplanuotoje ir organizuotoje stovykloje. Buvo labai geras maistas. Man patiko nakties procesija ir partizanų vakaras. Visi buvo labai draugiški. Ten jautėsi lietuviška vienybė. Grįžusi, bėgdama per verandą šaukiau mamai: "Mamyte lietuviškai kalbėti dar neišmokau, bet moku daugiau negu išvažiuodama.

Ačiū ponioms Ivonei, Emilijai ir Pilipavičienei. Ačiū vadovui Linui ir Rimui, ačiū ir gerbiamam Dédei Juozui.

Elianė Korsakovaitė

Visi stovyklautojų pasisakymai (išskiriant Elianės) buvo jų pačių parašyti lietuviškai.

NUO KO PRIKLAUSO KAD STOVYKLA BŪTŲ, GERA

Vieną dieną, stovykloje, pokalbio metu jaunesniųjų būrelyje p. Emilija Bendoraitienė davė tokį klausimą. Nuo ko priklauso kad stovykla būtų gera? Ir surinko tokius atsakymus:

Dédé Juozas daug dirbo. Rūpinosi, kad būtų vieta stovyklai. Viską atvežė, lovas, čiužinius, maistą, šeiminkes, indus ir t.t. Sutvarkė visas vietas. Parodė kur viskas randasi. Padėjo programai ir laikė Mišias.

Linus ir kiti vyresnieji Kristina, Sandra, Robertas Mauricijus, tvarkė programas mokino darbus ir rankdarbius bei dainas.

Šeiminkės — Tetos: Zosė, Ivonė ir Emilija gamino skanų maistą.

Mes patys. Mes plovėm indus, palaikėm švarą, rengėm programas, meldėmės, dainavom, žaidėm, sportavom, kalbėjom ir juokėmės. Be mūsų negalėtų būti stovyklos.

balė da Escola Municipal, com 28 figuras e o grupo de danças da Escola de Educação Física de Guarulhos. Essa escola foi quem forneceu as recepcionistas de todas as delegações, jovens e lindas, com maiôs de balé, que as fizeram sofrer durante hora e meia, na friorenta manhã.

As cerimônias olímpicas foram motivadas pelo espírito que motiva a realização da Olimpíada dos Imigrantes: a confraternização, em São Paulo, de representantes de todos os povos que ajudaram a construí-lo. Os jogos, em 31 torneios, foram iniciados sábado com natação, tiro ao alvo e início do torneio de golfe. E somente terminarão domingo próximo. Durante todos os dias serão realizadas não apenas competições esportivas, mas espetáculos folclóricos e outros, dentro de amplo programa. O ingresso para todas as competições e espetáculos é gratuito.

PROGRAMAÇÃO DE HOJE

E a seguinte a programação de hoje:

Basquete — Ginásio do Pacaembu, às 20 h: República Árabe Síria x Chile e Itália x Lituânia.

Bridge — Sociedade Harmonia de Tênis, às 19 horas.

Futebol de Salão — Centro Educacional e Esportivo do Mooca, 19,30 h: dois jogos.

Handebol — Centro Educacional e Esportivo do Ibirapuera, às 19,30 h: Síria x Armênia; Líbano x Portugal e Alemanha x Itália.

Pugilismo — CMTC clube, às 20 horas.

Squash Rackets — Plácido Tênis Center, às 20 horas.

Tênis de mesa — Sociedade Esportiva Palmeiras, às 19,30 h: 8 partidas.

Vôlei — Centro Educacional e Esportivo Edson Arantes do Nascimento, às 19,30 h — Itália x Holanda (feminino); Japão x Armênia (masculino).

Tênis — Pacaembu, às 18 horas — Países Baixos x Espanha (masculino, e Israel x vencedor de Iugoslávia x Indonésia).

- FOLHA DA TARDE -

segunda-feira, 14-8-1978-

Dalis mūsų sportininkų

Kultūrinė-mėninė Olimpiados dalis buvo atidaryta penktadienį, rugpj. 10 d. 20 val. Atidarymo iškilmų programoje LK B-nės choras, talkinamas Aušros ir Volungės choristų, aktyviai dalyvavo savo dainomis.

Sekmadienį, 10 val. ryto lietuvių sportininkai, jaunimas tautiniais rūbais ir gausus tautiečių būrys dalyvavo atletinės-sportinės dalies atidaryme. Tarp kitų 37 tautų vėliavų, suplevėsavo ir Lietuvos Trispalvė.

"Nemunas" pasirodė su savo meistriškais šokiais folklorinėje daly sekmadienio vakarą; "Rūtelė" šoks, o "Volungė" dainuos ateinantį sekmadienį, rugpj, 20 d.

Olimpiados uždaryme.

Mūsų atletai jau susitiko su kitų tautų atstovais: krepšiny LIETUVA prieš KINIJA, kur lietuviai laimėjo 69:38; ITALIJA prieš LIETUVA..

Korespondentai, labai užsiėmę dvigubos Olimpiados eiga, ruošia korespondencijas ir fotografijas ateinančiam ML numeriui.

Visi gi yra kviečiami nepraleisti progos: aplankyti BIENAL tautų parodą (lietuvių standas labai turiningas ir skoningas). Paroda antram aukšte; galima net automobiliu privažiuoti. Ir neužmiršti paploti mūsų atletams, kurie kelia LIETUVOS vardą.

MŪSŲ ŽINIOS

VARDAN TEISYBĖS.

50-ties metų lietuvių imigracijos Brazilijon jubiliejui paminėti buvo išleistas leidinys, kuriame tarp kitko buvo St. Jurinio straipsnis apie Parque das Nações (Tautų sodybos) kolonijos lietuvių kūrimasi ir gyvenimą, buvo išvardinti – paminėti šioje kolonijoje lietuviai, kurie šitokiu ar kitokiu būdu prisidėję prie lietuviybės klestėjimo šioje apylinkėje. Tačiau tų lietuvių-veikėjų tarpe autoriaus buvo praleistas São Paulo lietuvių veikėjas, kuris nemažiau dirbo ir rūpinosi šios lietuvių kolonijos lietuvišku veikimu – tai buvo Dédé JUOZAS – Kun. Juozas Šeškevičius.

A.A. Kun. Mikaluskui mirus, taigi Jis – Dédé Juozas su pasisekimu tęsė ir toliau kun. Mikaluskos pradėtus lietuviybės darbus. Pirmoje vietoje jis išrūpino patalpas iš Santo André Prefeituros, kur lietuviai galėjo ir toliau tęsti lituanistikos pamokas, tęsti repeticijas vaidinimams, parūpino mok. tautiškiems šokiams jaunimą mokyti, nežiūrėdamas savo poilsio, vakarais du ar tris kartus savaitę atvykdavo į šį tolimą nuo São Paulo lietuvių koloniją, dalyvauti įvairiose repeticijose bei susirinkimuose. Tai yra tik dalis to pasišventusio lietuvio pastangų ir darbų, kuriuos jis atliko Tautų sodybos lietuvių kolonijoje. Tačiau ir čia jam neteko ilgiau pabūti šioje kolonijoje, nes vietinė dvasiškija iškėlė jį misijoms į indėnų koloniją, kurioje jo darbai ir pasišventimas greitu laiku buvo apvainikuoti lauro vainikais.

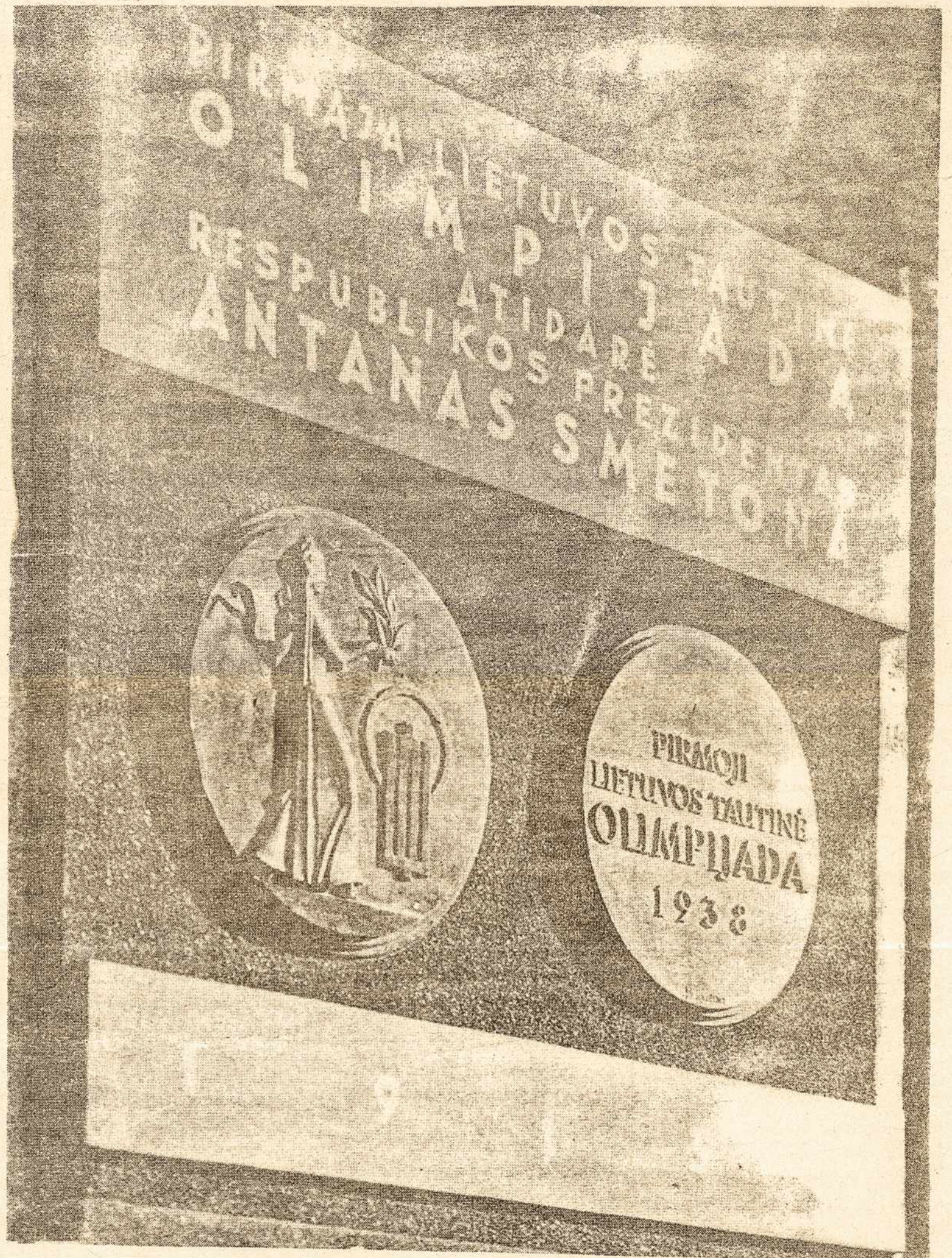
Dabar, kada šis nenuilstamas lietuvis, šįmet švenčia savo 25 metų – Sidabrinį Jubiliejų kunigystėje, tenka palinkėti jam visokių Dievo palaimos jo gyvenime ir kad Aukščiausias lydėtų jo žingsnius pasiekti tai, ko jis visada troško ir trokšta pamatyti savo Tėvynę laisvą ir Nepriklausomą

St. Jurinis

UŽSIMOKĖJO PRENUMERATA MŪSŲ LIETUVA

Paskelbti:

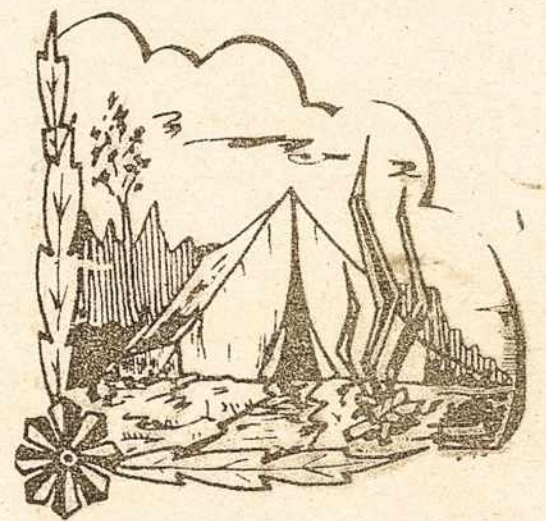
Antanas Serbenta	– 500 kr.
Juozas Gavėnas	– 160 "
Filomena Černiauskiėnė	- 170 '
Dr. Vytautas Kiaušas	– 150 "
Osvaldo de Britto	– 150 "
Vytautas Mikalkėnas	– 500 '
Stasys Gervetauskas	– 150 '
Juozas Krumzylis	– 150 '
Rimgaudas Jūra	– 200 '

Lietuvos nepriklausomybės dvidešimtmečiui paminėti 1938 m. Kaune buvo surengta Pirmoji Lietuvos tautinė olimpijada, kuriai atžymėti Kūno Kultūros Rūmų sienoje buvo įmūryta virš vaizduojama paminklinė lenta.

KUN. STASYS JAU IŠSIILGĖS

Kun. Stasys Šileika Barbacenoj (Minas) jau, sako, įpusėjęs kursą, kuris vispusiškai įdomus ir svarbus. Betgi jau išsiilgęs sanpauliečių, kuriuos nors per ML sveikina.

Lietuviškai kalbanti
Vyrų – moterų – vaikų
gydytoja
DRA. HELGA HERING
médica

**HOMENS – SENHORAS
CRIANÇAS**

nuo 8 iki 12 val.:
Av. Eulina, 99 – V. Sta.
Maria (skersgatvis ties nr.
2214, Av. Deputado Emílio
Carlos – B. do Limão)

nuo 14 iki 18 val.:
Rua Quartim Barbosa, 6
(paskutinė stotis onibus
Vila Santista - Bairro do
Limão).
Tel. 265.7590

FÁBRICA DE GUARDA-CHUVAS

Guarda chovas de todos os tipos, para homens, senhoras e crianças. Mini-sombrinhas, tipo italiano e alemão.

Vicente Vitor Banys Ltda.

Inscr. Estadual: 104.519.617

C.R.C.80.882.909/001

R. Coelho Barradas, 104
V. Prudente

Fones: 274.0677 - (Res. 274.1886)
São Paulo

MŪSŲ ŽINIOS

DRAMA ELDORADO

Ne taip dažnas įvykis São Paulo lietuvių kolonijos padangėj išvysti draminiį spektaklį. Net, rodos, ir žiūrovai nuo to atpratę. Tad rugpj. 6. Anatolijaus Kairio 3 veiksmų drama ELDORADO V. Zelinos seselių pranciškiečių teatro scenoje – tikra sensacija.

Vaidintojai – ne profesionalai, o dramų mėgėjų ratelis "Žilvitis" (Al. Vinkšnaitis, A. Matelionytė, M. Žūtautaitė, D. Saldys, Ant. Rudys, Ant. Aleknavičius). Kai kurie jų gal iš vis pirmą kartą drįso viešai tarti lietuvišką žodį. Siužetas: ne komedija, o drama; taigi ne lengvas juokas, o gilus susimąstymas. Veiksmas: iš lietuvių partizaninių kovų laikotarpio: tragiška tautos padėtis, metas apsispręsti ir pasirinkti – ar pigiai pasiduoti atėjusiam pavergėjui, ar gint savo motiną-Tėvynę, žinant, kad grėsia neišvengiama mirtis.

"Paskutinis partizanas? – tokio dalyko nėra ir negali būti... Visa tauta visi mes esame partizanai". Tai viena iš veiksmo dažnai išskylančių minčių.

Daugeliui žiūrovų aišku, būtų daugiau patikusi linksma lietuviško kaimo komedija (ir tokios reikia). Pasirinkęs dramą Žilvitis pasiekė gan sunkų savo užsibrėžtą tikslą: gyvai atskleidė vieną mūsų dramatiškiausių – dar besitęsiančios – istorijos puslapių.

Ir tai perdavė aiškia, sklandžia, garsia lietuviška tarsena, kas rodo, kad tiek vaidintojų (ypač jaunųjų), kiek režisorių (p. M. Vinkšnaitienės) buvo įdėta daug naudingo darbo ir pastangų.

Visa tai žiūrovai, atrodo, įvertino, todėl ir audringai plojo veiksmui užsibaigus.

Prie vaidintojų veikė ir, programos pranešėjai' (N. Guzikaukaitė, S. Banytė, Arn. Zizas), kurie, kaip senųjų graikų teatre choras, turėjo praplėsti bei papildyti veiksmo mintį. Tačiau juose pasigedo didesnio sklandumo. O būtų pakakę tik dviejų, trijų repeticijų daugiau.

Tad ŽILVIČIUI sėkmės!
Ir iki kito pasirodymo!

"MATĖME ELDORADO"

Rugpjūčio 6 d. Mūsų kolonijoje buvo suvaidinta Anatolijaus Kairio trijų veiksmų drama "Eldorado". Į V. Zelinos Seselių Pranciškiečių salę susirinko nemaža São Paulo lietuvių bendruomenės dalis. Žiūrovai tikrai nesigailėjo atvykę į šį puikiai pastatytą spektaklį.

Drama vyksta tuojau po antrojo pasaulinio karo. Veiksmas sukasi apie vieną Lietuvoje gyvenančią šeimą, kurios visi nariai aktyviai reiškiasi partizaninėje rezistencijoje. Visą seną vaistininko Švaisto šeimą persekioja kolūkio pirmininkas Voras, norėdamas visus palenkti naujam režimui. Be to, jis nori laimėti ir žuvusio partizano žmonos Zitos (Švaisto dukters) širdį. Bet nei vieno nei kito tikslo nepajėgia pasiekti. Todėl nutaria sunaikinti senelį Švaistą – didelį patriotą. Tačiau rezistencija dėl to nesustoja: kito žuvusio partizano sūnus, medicinos studentas, pasivadinęs Putinu, atvyksta į kolūkj gudriai apgauna Vorą ir pritaiko jam Švaisto likimą. Zitos vaikai Eglė ir Linas, išauklėti patriotinėje dvasioje taip pat įsijungia į rezistencinę kovą.

Šis A. Kairio vaidinimas yra dramatiškas, ir pilnas deginančios inspiracijos. Pasipriešindama Vorui, Švaisto duktė Zita sako: "Paskutinis partizanas? – Tokio dalyko nėra ir negali būti. . . Visa tauta mes esame partizanai".

Visi veikėjai puikiai išpildė savo roles: Ana Matelionytė (Zita), Douglas Saldys (Linas) Antanas Rudys

Rugsėjo (setembro) 10 dieną
ŠILINĖS ATLAIDAI

ir
TAUTOS ŠVENTĖ

Šv. Kazimiero parapijos patalpose

Tai visų lietuvių

MALDOS ir SOLIDARUMO DIENA

V. ANASTÁCIO TAUTIEČIAI

ruošia

PIETUS

rugsėjo 3 d., 13 val.

Dr. J. BASANAVIČIAUS RŪMŲ SALĖJE

PADĖKA

Matelionių šeima nuoširdžiai dėkoja visiems dalyvavusiems Mišiose už a.a. JUOZO ir SERAFINO MATELIONIŲ vėles.

(Voras), Aleksas Vinkšnaitis (Švaistas), Maristela Žūtautaitė (Eglė) ir Antanas Aleknavičius (Putinas).

Linas Kojelis

SUSIRINKIMAS

Ateinantį sekmadienį, rugpjūčio 20 d. 16 val. V. Zelinoje Jau-nimo Namuose yra kviečiamas į dramų mėgėjų ratelį „Žilvitis“ įsirašiusių asmenų susirinkimas. Bus padaryta dramų „Eldorado“ apyskaita ir svarstomi ateities veikimo planai. Kviečiami taip pat ir tie asmenys, kurie norėtų šiam ratelyje priklausyti.

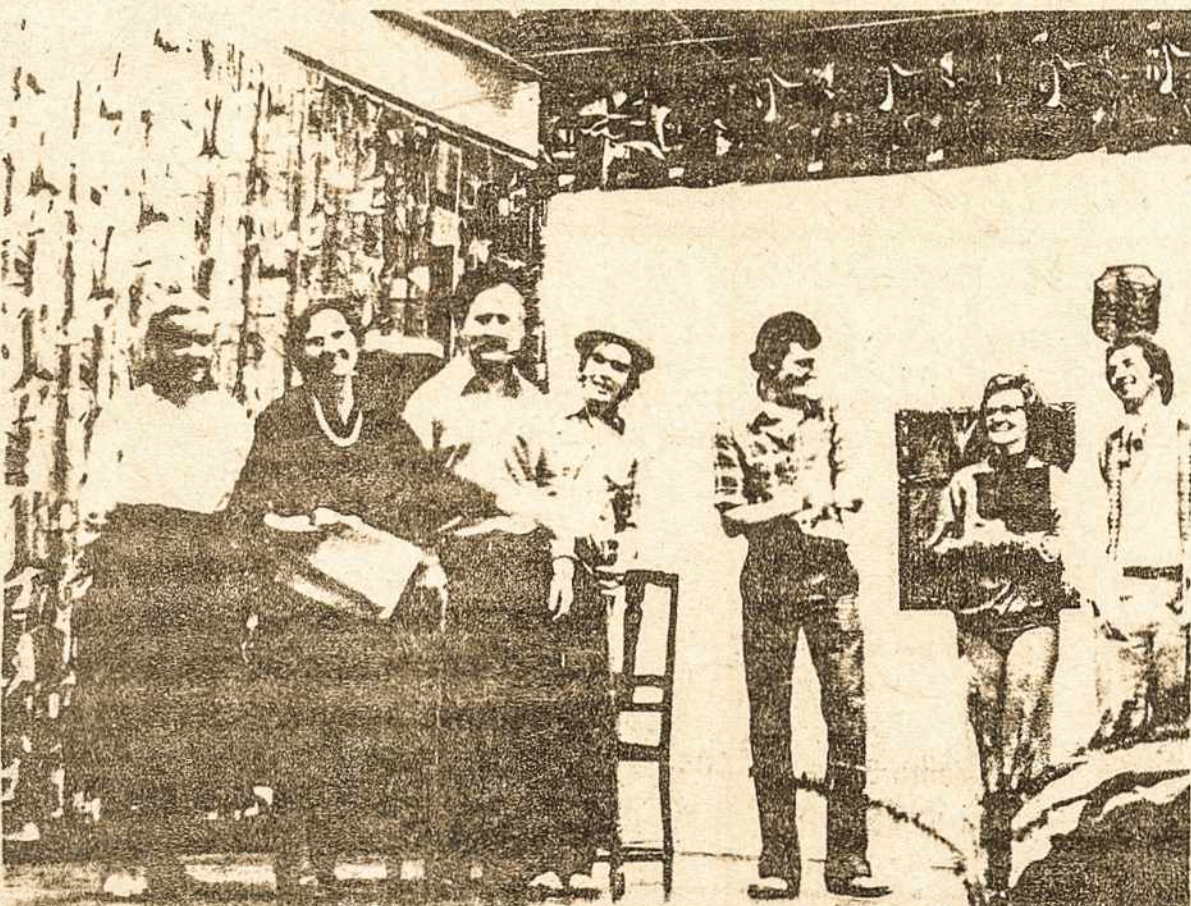
LITERATŪROS RATELIS

Literatūros Ratelio susirinkimas įvyks 26 rugpjūčio 8 v.v. pas p.p. Mošinskis, rua prof. João Arruda 176, apto. 12, telef. 65-0907 – Perdizes.

NAUJAGIMĖ

Algirdas ir Halina Mošinskiai džiaugiasi sulaukę 7-tos anūkės, IZADOROS. Josios tėveliai – Liudvika ir Aloizio Fernandes.

SEMANÁRIO NOSSA LITUÂNIA

**MŪSŲ
LIETUVA**

Caixa Postal 4421
01000 São Paulo, SP.

Diretor responsável
VYTAUTAS BACEVIČIUS

Redige: Equipe Editorial
Administrador: Stanisloas Šileika

METINĖ PRENUMERATA: 150 kr. GARBĖS PRENUMERATA: 700 kr.
Paskiro numerio kaina: 3,00 kr. Užuojautos ir sveikinimai nuo 60 kr. pagal didumą. Dėl kitų skelbimų tartis su administracija. Čekius rašyti: "Stanisloas Šileika" vardu.

Straipsnius ir korespondenciją redakcija taisy, pertvarko savo nuožiūra. Nenaudoti raštai gražinami tik autoriui prašant. Pavarde pasirašyti straipsniai nebūtinai išreiškia redakcijos ir leidėjų nuomonę. Už skelbimų kalbą ir turinį redakcija neatsako. Laikraštis spausdinamas pirmadienį; vietinės žinios ir pranešimai 9-10 puslapiams redakcijai įteiktini neveliau kaip iki sekmadienio vakaro.